ZSKSS

ZDRUŽENJE SLOVENSKIH KATOLIŠKIH SKAVTINJ IN SKAVTOV

SLOVENSKA SKAVTSKA ORGANIZACIJA

steg GROSUPLJE 1

Katoliške korenine

– Simboli –

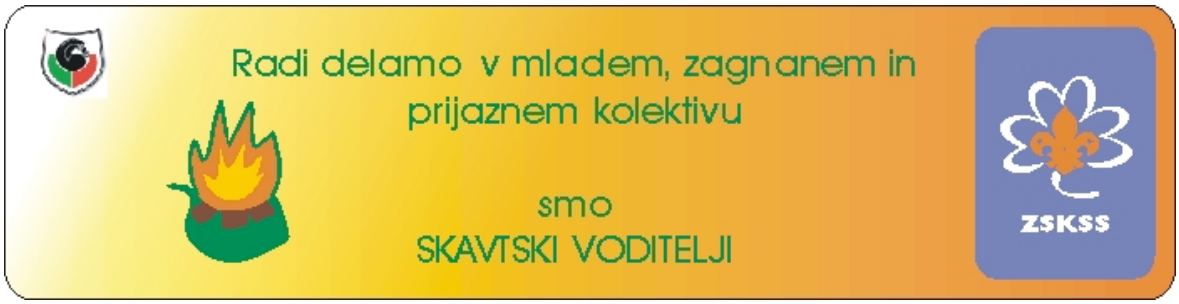

Zrinjskega c. 9, SI - 1000 Ljubljana, Slovenija, tel.: +386 (0)1 433-21-30, faks: +386 (0)1 430 02 91
e-naslov: zskss@skavt.net, http://zskss.skavt.net
ZSKSS - Grosuplje 1, Šuligojeva 3, 1290 Grosuplje; stegovodja: Sandi Hribar

KAZALO

KAZALO ***1***

UVOD ***2***

PREDSTAVITEV SIMBOLOV ***3***

10 ZAPOVEDI 3
SVEČA, LUČ 4
LILIJA 5
MOLITEV 6
SOL 7
ŽIVLJENJE 8
PASTIR Z JAGNJETOM 9
DUHOVNI DAROVI (SLUŽENJE, DOBRODELNOST...) 9
RIBA 9
KRIŽ 11
ZAKRAMENTI 14
VESOLJNI POTOP, MAVRICA, GOLOB(ICA) Z OLJČNO VEJICO 15
KRUH, PŠENIČNI KLAS, EVHARISTIJA, KELIH VINA, MONOGRAM 16
SVETO PISMO 16
OKO V TRIKOTNIKU 17
ŠOTOR 18
NARAVA BOŽJE STVARSTVO 18
VODA 19
OBČESTVO 20
OGENJ 21

UVOD

Vzgojni namen 2005-2008 se glasi:

"V ZSKSS bomo v letih od 2005 do 2008 z ozaveščanjem o skavtskih koreninah vzgajali v dejavne skavtinje in skavte."

Voditelji stega Grosuplje 1, Topoli smo izbrani korenino s področja Katoliških korenin in sicer korenino — *SIMBOLI*.

Poskušali smo se držati danim navodilom in smernicam:
Različne oblike križev, riba, kruh in čaša vina, pšenični klas, trikotnik z očesom itn. so simboli, ki nam nekaj sporočajo. Uporabljamo jih, da lažje sami pri sebi ovrednotimo svojo vero v Jezusa in Boga. Kdaj so se posamezni simboli začeli uporabljati, kaj pomenijo in kako se simbolika kaže v skavtskem krščanskem življenju?

Skupaj smo preživeli prijeten vikend na Čemšeniški planini. Pogovorili smo se o korenini, se poskušali duhovno poglobiti in med seboj še bolje povezati. Simbole, ki smo jih odkrili smo razvrstili po pomembnosti in si jih razdelili. Vsak je izpeljal svoj del naloge in nekaj napisal o simbolu oz simbolih. Stil pisanja smo pustili svoboden, da se vsak izmed voditeljev lahko prosto izrazi v svojem stilu in res prispeva del sebe. Zato predstavitve posameznih simbolov niso enakega izgleda in predstavljene na isti način.

Kljub vsemu upamo, da smo delo izpeljali dovolj dobro, da bo koristilo za delo voditeljem v prihodnjih letih.

Lep skavtski pozdrav,

grosupeljski voditelji

Avtorji:

- Barbara Bobnar, Ljubezniva orka (10 zapovedi; Sveča, luč)
- Brigita Bobnar, Pojoča orka (Lilija; Molitev)
- Jana Podržaj, Prizajcnanjivi prašič (Sol; Življenje)
- Katarina Turk (Pastir z jagnjetom; Duhovni darovi (služenje, dobrodelnost...))
- Manca Zupančič; Razgledana orka (Riba; Križ)
- Simona Oblak; Radovedna pitonka (Zakramenti; Vesoljni potop, Mavrica, Golob(ica) z oljčno vejico; Kruh, Pšenični klas, Evharistija, Kelih vina, Monogram)
- Polona Zajc, Nenasitna pikapolonca (Sveto pismo)
- Luka Lampret, Prizadevni bober (Oko v trikotniku; Šotor)
- Klemen Bnačič, Ustvarjalni bober (Narava božje stvarstvo)
- Sandi Hribar, Vzdržljivi bober (Voda)
- Aleksandra Adamič, Navdušena veleriba(Občestvo)
- Toni Gruden, Modri bober (Ogenj)

Grosuplje, 30. julij 2006

PREDSTAVITEV SIMBOLOV

10 ZAPOVEDI

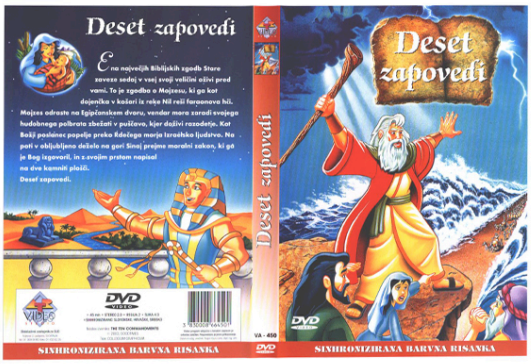

Opis, pomen:

Zaveza je pogodba med Bogom in Izraelom, ki je bila sklenjena v dobi očakov in potrjena na Sinaju z desetimi zapovedmi. Z njimi nam hoče povedati čudovito resničnost: »Jaz sem Bog, ki osvobaja«. Če nas torej osvobaja starega suženjstva, nam ne more naložiti novega suženjstva s težo predpisov, ki jemljejo svobodo. Zapovedi nas pravilno usmerjajo – kažejo pot in opozarjajo na možne nevarnosti.

Bog je deset zapovedi razkril Mojzesu. Kot božji poslanec popelje Izraelsko ljudstvo preko Rdečega morja. Na poti v obljubljeno deželo na gori Sinaj se mu razodene Bog. Preden začne naštevati 10 božjih zapovedi, mu reče: »Jaz sem Gospod, tvoj Bog, ki sem te izpeljal iz Egiptovske dežele, iz hiše sužnosti!«.

Deset zapovedi je zapisanih v Svetem pismu, in sicer imamo dvojno verzijo, ena je v 2. Mojzesovi knjigi (20, 2-17), druga pa v 5. Mojzesovi knjigi (5, 6-21).

Kje se v skavtstvu pojavljajo:

10 zapovedi so del krščanskega, torej tudi skavtskega življenja. Skavti se jih trudimo izpolnjevati vedno in povsod. 10 zapovedi nas spominja tudi na 10 skavtskih zakonov, ki nam pomagajo pri izpolnjevanju skavtske obljube. Usmerjajo nas in nam pomagajo, da smo boljši skavti.

Predlogi dejavnosti:

Veja VV:

- Spoznavajo 10 zapovedi tako, da jih narišejo, kakor si jih predstavljajo in se ob tem pogovarjajo o njihovem pomenu.

Veja IV:

- Se pogovarjajo o povezavi 10 skavtskih zakonov z 10 božjimi zapovedmi; naredijo plakat.

Veja NOPP:

- Vsak vod naredi seznam predlogov, kako bi lahko bolje izpolnjevali določeno zapoved (konkretni primeri). Dogovorijo se, da vsak od njih nekaj od tega poskusi izvesti v določenem času, potem poročajo (osebno napredovanje).

Viri:

- http://www.ognjisce.si/revija/leto2003/jan2003/pdf/veroucne.pdf
- http://www.brundi.com/brundi/catalogue/c5367/c5370/c5371/p66920

SVEČA, LUČ

Opis, pomen:

Sveča je preprosta stvar z bogato simboliko. S svojo svetlobo prižiga v človeku upanje, ustvarja domače prijetno vzdušje in praznično razpoloženje. Prižigamo jo ob različnih družinskih praznikih in slovesnostih.

Cerkev jo je sprejela ne samo kot potrebno svetilo, pač pa predvsem zaradi njene simbolike. Goreča sveča je podoba Kristusa. Sama sebe použiva, okrog sebe pa širi svetlobo in toploto. Zase ne ohrani ničesar. Kristus je tako podoben sveči: razsvetljuje življenjsko pot številni množici. Goreča sveča tudi opominja kristjana, naj ji bo podoben in širi okrog sebe svetlobo, upanje in toploto ljubezni, pa čeprav bi mu ta trud izpil še zadnjo kapljo življenja.

Posebno simboliko ima velikonočna sveča. Postala je simbol vstalega Kristusa, pomeni pa vrnitev in navzočnost Kristusa, ki je luč sveta. Velikonočna sveča izraža skrivnosten prehod iz teme smrti in greha v božjo velikonočno svetlobo. V temi in tihoti velikonočne vigilije se pojavi velikonočna sveča, ki razsvetli cerkev, kar simbolično oznanja, da želi vstali Kristus razsvetliti ves svet.

Sveča spremlja kristjana od krsta s krstno svečo do smrti ob mrliški vežici. Plamen sveče je znamenje vere v Kristusa, v večno življenje in večno luč.

Kristus sam o sebi pravi: »Jaz sem luč sveta. Kdor hodi za menoj, ne bo taval v temi, temveč bo imel luč življenja« (Jan 8, 12).

Luč je tisto, kar omogoča našim očem, da vidimo stvari, ki so okrog nas. Če ni luči, jih ne moremo opazovati, se veseliti njihove lepote. Imamo tudi svet nadčutnih stvarnosti, katerega moramo gledati v božji luči, saj le tako lahko pogledamo globlje vanj. Kristusova luč nam omogoča, da gledamo prek čutne vidljivosti in čutnih zaznav v globlji pomen življenja in večnosti.

Kje se v skavtstvu pojavlja:

Lučka miru iz Betlehema se v slovenskem skavtstvu pojavlja že 15 let. Plamen je simbol novorojenega Jezusa. Skavti ta plamen raznesemo po slovenskih domovih kot znamenje miru in medsebojne povezanosti.

Plamen se pojavlja tudi v igrah – priti od ene točke do druge tako, da ti plamen ne ugasne.

Predlogi dejavnosti:

Veja VV:

- VV poslušajo Mavglijeve zgodbe ob svečkah.
- Igra 1: Gruče morajo priti od ene točke do druge, ne da bi jim plamen ugasnil.

– Igra 2: Posamezniki v gruči morajo upihniti le eno svečko od desetih; tekmovanje – gruče dobivajo točke.

Veja IV:

- Vsak vod naredi svojo svečko, ki jo potem daruje na oltar na skavtski maši ali pa za kakšen drug namen (potrebujejo le stare sveče, gorilnik, da stopi vosek, novo ogrodje za svečko ter stenj).
- Mozaik sveče, ki ga morajo sestaviti tako, da povežejo besede na hrbtni strani mozaika – če pravilno sestavijo, dobijo misel o luči, povezanosti ali prijateljstvu.

Veja NOPP:

- Pomagajo pri projektu LMB (velja tudi za ostale veje).
- Napišejo spis »Če bi bil plamen, bi…« Pogovor o simboliki plamena.
- Puščava na temo »Ali sem podoben goreči sveči – Jezusu?«.

Viri:

Oražem, France (1985). Svet bogoslužnih znamenj. Ljubljana.

LILIJA

Oranžna kranjska lilija: izrisana je trdo klasično, predstavlja tradicijo, točnost, natančnost, pravila. Predstavlja moške lastnosti in je simbol svetovne organizacije WOSM.
Magnetna igla: kaže kdo je naš Stvarnik in Oče.
Dve zvezdici: označujeta 10 skavtskih zakonov, spominjata na svetovno gibanje in njegove korenine ter na vesoljnost človeka in njegovih vrednost, ki izhajajo iz božje volje in njegove ljubezni do nas.

Zlato jabolko (kranjska lilija, *lilium carniolicum*) je poleg brstične lilije in turške lilije eden od treh predstavnikov roda lilij, ki raste v Sloveniji. Cvet zlatega jabolka ima v začetku enako obliko kot cvetovi vseh drugih lilij, kmalu pa se čašni cvetovi zavihajo nazaj, vse do stebla, in cvet dobi značilno obliko, po kateri je roža dobila tudi svoje ime. Je zaščitena. Pri nas jo najdemo na Snežniku.

Uporaba v skavtske namene:
Spoznati in poznati pomen lilije kot simbola ter iz kje simbol izhaja (značilnosti rastline).

Predlog dejavnosti po vejah:
vv:
sliko lilije (rastline) izrežemo – kot puzzle, vv pa sestavlja. Enako naredimo s simbolom lilija, spoznajo glavne značilnosti lilije – kot simbol.

iv:
s seboj prinesejo čim več knjig o lilijah. Delo po skupinah: vsaka skupina predstavi eno vrsto lilije, naredijo plakat,
Narišejo lilijo – simbol.

Nopp:
s seboj prinesejo čim več knjig o lilijah. Delo po skupinah: vsaka skupina predstavi eno vrsto lilije, naredijo plakat, poročajo,
Izhod na Snežnik: poudarek je na rastlinah – lilija.

Viri, literatura:
http://www.zaplana.net/flowers/Liliaceae/SI_lilije.asp

http://www.zaplana.net/flowers/Liliaceae/LiliumBulbiferum(brsticna_lilija)/SI_BrsticnaLilija.asp

MOLITEV

Je pogovor z Bogom. Odpiramo se mu, ko mu priznavamo svoje grehe. Boga prosimo za različne stvari, ker zaupamo, da uslišuje naše molitve. V naše molitve vključujemo tudi zahvalo Bogu. Molitev je tudi dejavnost krščanske družine. Jezusov vzor molitve se začne »Oče naš…«. Prva cerkev se je zbirala pri molitvi npr. v hiši Janezove (Markove) mame, kjer so molili za Petrovo osvoboditev. Sveti Duh pomaga kristjanu pri molitvi, da bi bilo kristjanovo mišljenje vedno bolj

podobno Božjemu. Pestrost molitve: ustna, spontana, premišljevalna, Jezusova, kontemplativna, mistična, skupna, liturgična, jutranja in večerna, družinska molitev.

Uporaba v skavtske namene:
Za duhovni uvod, duhovne misli na srečanjih, za vse veje.

Predlog dejavnosti po vejah:
vv:
molitev vv,
napisano molitev vv rastrižemo, oni pa jo morajo sestaviti (na zadnji strani se lahko skriva poljubna slika),
prikaz različnih molitev z gestami (rokami)

iv:
molitev iv,
podobna dejavnost kot za vv, iv lahko molitev iv napišejo na plakat in jo tako imajo vedno pred seboj v skavtski sobi,
delo po skupinah: na listkih dobijo napisane določene besede, iz katerih sestavijo molitev.

nopp:
molitev pp,
narišejo vsebino različnih molitev,
pripravimo jim puščavo na temo molitev – gre predvsem za pogovor z Bogom,
delo po skupinah: na listkih dobijo napisane določene besede, iz katerih sestavijo molitev.

Viri, literatura:
Nadrah, A. (1992). Molite takole. Cistecijanska opatija Stična: Ljubljana.

SOL

Kratka zgodovina simbola, pomen, opis, izvor:

Sveto pismo pravi, da daje sol moč naši življenjski povezanosti z bogom. Bog pravi Aronu, da je njegova zaveza z Izraelom večna solna zaveza. Kristus v govoru na gori omenja sol: » Vi ste sol zemlje.« Kristjani naj bi bili za svet to, kar je sol za jed. Sol daje jedi okus in skrbi, da se jed ne pokvari. Kristjani smo sol zemlje, to je lastnost in ne samo ugotovitev. Pred svetom smo priče vstajenja in življenja Jezusa Kristusa. Sol je kristusov nauk, simbol miru, ljubezni in bratske povezanosti. Obred mešanje soli se je začel že v 4. stoletju, ko je prerok Elizej v nezdravo vodo vsul sol in je postala zdrava in rodovitna.

Kje se pri skavtih uporablja, uresničuje, kje bi se lahko, predlog aktivnosti po vejah:

Sol se kot simbol pri skavtih uporablja predvsem v povezavi s krščanstvom, krščanskimi obredi, pri bogoslužju (pri krščevanju in blagoslavljanju), pri katehezah.

-Pri skavtih bi se sol lahko uporabljala pri slavnostnih obredih (poudarek na večni solni zavezi z bogom).

Primer: Sprejem volčičev in volkuljic v SSVV (svet starejših volčičev in volkuljic); na koncu ko so vv sprejeti popijejo slan čaj.

-Simbol sol kot del kateheze:
Primer: Skavtom se prebere odlomek iz svetega pisma, potem sledi puščava, pogovor, na koncu pa okušanje jedi (neslanih, slanih in preveč slanih). S pomočjo okušanja doživijo neko izkušnjo in si katehezo laže zapomnijo.

Viri:

Sveto pismo: Sir 39,26; 4 Mz 18,19; Mt 5,13; Mr 9,50; 3 Mz 2,13; 2 Kr 2 19-20

ŽIVLJENJE

Kratka zgodovina simbola, pomen, opis, izvor:

Življenje se je začelo, ko je bog vdahnil človeku v obličje oživljajočega duha. Tako je človek postal živo bitje. Življenje je človekova največja dobrina in ena njegovih največjih želja. Življenje kot simbol se v krščanstvu pojmuje kot dobro življenje, uživanje dobrin, veselo življenje, brez borbe, trpljenja in odpovedovanja, kot najvišja potreba in cilj človeškega bitja. Z besedo življenje je v krščanstvu ponavadi mišljeno posmrtno življenje, večno življenje, polno življenje in življenje v izobilju. Vse to nas čaka v večnosti. Kristus je s svojo smrtjo odšel v novo, večno življenje, ki ga je obljubil tudi nam, če bomo hodili za njim. Pokazal je zmago življenja nad smrtjo. Pojem večnega življenja se v zgodovini pojavlja že odkar je človek začel verovati v posmrtno življenje. Poznajo ga tudi druga verstva.

Kje se pri skavtih uporablja, uresničuje, kje bi se lahko, predlog aktivnosti po vejah:

Življenje kot simbol se pri skavtih uporablja predvsem v povezavi z življenjem v naravi (koristno, zabavno, polno preživljanje prostega časa, učenje z delom, zabava, uživanje, občudovanje, dejavnosti…) , preživetjem, skavtstvom kot načinom življenja.

Primeri aktivnosti, kjer bi lahko uporabili ta simbol:
-tabor, zimovanje, izhod – skupno življenje krdela, čete, klana…
-kateheza ali postna akcija
Ustvarimo in ohranjamo življenje- posadimo rožo in jo negujemo do konca postnega časa
-življenje v skupnosti
Dajemo svoje življenje za druge, bližnje. Namenimo jim svoj čas.

Viri:

1 Mz 2,7; Ps 104,2; Job 2,4; Ps 91,16; 5 Mz 8,3; 30,15-20; Jn 10,10.28; 1 Jn 5,12; Jn 11,25-26; Rim 6,4-13.22-23.

PASTIR Z JAGNJETOM

Ezk 34, 11-12.15.17

Bog sam bo kot pastir poskrbel za svojo čredo – izraelsko ljudstvo. To je osrečujoča napoved preroka Ezékiela. Jezus Kristus, ki se pri evangelistu Janezu enači z dobrim pastirjem, je čudovita izpolnitev Ezekielove napovedi.

Tako govorí Gospod Bog: „Glejte, jaz sam bom poskrbél za svoje ovce in jih poiskal. Kakor pastir išče svojo čredo, ko je sredi med razkropljenimi ovcami, tako bom tudi jaz poiskął svoje ovce in jih rešil iz vseh krajev, kamor so se razkropile oblačnega in temačnega dne. Sam bom pasel svoje ovce in sam jim bom dajal počitek," govori Gospod Bog. „Izgubljene bom poiskal, razgnane pripeljal nazaj, polomljene obvezal, bolne okrepčal, rejene in krepke obdaroval. Pasel jih bom, kakor je prav. Vi pa, moja čreda, glejte," govorí Gospod Bog, „sodil bom med ovco in ovco, med ovni in kozli."

DUHOVNI DAROVI (SLUŽENJE, DOBRODELNOST...)

Kor 12

Glede duhovnih darov, bratje, nočem, da bi bili vi v nevednosti. Veste, kako ste bili zapeljani in ste se dali voditi k nemim malikom, ko ste bili še pogani. Zato vam jasno povem, da nihče, ki govori v Božjem Duhu, ne reče: »Jezus naj bo preklet,« in nihče ne more reči: »Jezus je Gospod,« razen v Svetem Duhu.
Različni so duhovni darovi, Duh pa je isti. Različne so službe, Gospod pa je isti. Različna so dela, isti pa je Bog, ki dela vse v vseh. Vsakomur se daje razkritje Duha v korist vseh. Enemu je po Duhu dana beseda modrosti, drugemu v skladu z istim Duhom beseda spoznanja. Drugemu vera po istem Duhu, drugemu po istem Duhu milostni darovi ozdravljanja, drugemu delovanje čudežnih moči, drugemu prerokovanje, drugemu razločevanja duhov, drugemu raznovrstni jeziki, drugemu razlaganje jezikov. Vse to pa uresničuje en in isti Duh, ki deli vsakemu posebej, kakor hoče.

RIBA

Ker je Ichthus (grško: ἰχθύς – riba) ideogram in predstavlja začetnice besedne zveze »Jezus Kristus, Sin Božji, Odrešenik« (Iesous Christos Theou Uiou Soter), je riba postala eden najstarejših krščanskih simbolov. Odtod izhajajo tudi številne simbolične predstavitve ribe na starih krščanskih spomenikih (zlasti nagrobnih). Nekateri menijo, da so ribo izbrali, ker je izgovorjava besed Kristus in riba v hebrejščini podobna. Izbrali so jo verjetno tudi zato, ker riba ni bila tako očiten krščanski simbol za preganjalce.

Zgodnji kristjani so pri srečanju z drugimi verniki narisali lok, in če je bila druga oseba tudi kristjan, je narisala drugi lok, oba skupaj pa sta predstavljala ribo. To je služilo kot geslo v časih preganjana

kristjanov. Simbol ribe so uporabili tudi za označevanje krajev, kjer so se srečevali, saj jih stalno menjavali; ribo je bilo namreč lahko vpraskati v skalo, steno… in prepoznati.
Kristus je pogosto prikazan kot ribič, kristjani pa so ribe. Kristjan se namreč rodi v krstilni vodi in je torej primerljiv z ribico po Kristusovi podobi. V Tertulijanovih spisih najdemo tudi izrek : »Mi smo male ribe v Kristusu, naši veliki ribi.«
Apostole so pogosto imenovali ribiče ljudi, nekateri med njimi so bili tudi v resnici ribiči, zgodnje kristjane pa so imenovali Pisciculi – koren te besede je latinska beseda za ribo (piscis).
Glede na to, da je riba tudi hrana in da jo je jedel od mrtvih vstali Kristus (Ponudili so mu kos pečene ribe. Vzel jo je in jo vpričo njih pojedel.), je postala simbol evharističnega obeda in pogosto nastopa skupaj s kruhom.
Riba je navdihnila tudi ikonografijo krščanskih umetnikov: če nosi ladjo na hrbtu, simbolizira Kristusa in njegovo cerkev; če nosi koš kruha ali če je na krožniku, predstavlja evharistijo; v katakombah pa je podoba samega Kristusa.
Biblijski verzi:
Marko 1:16-18; Matej 14:15-21; Luka 5:6, 9:12-17; Janez 21:6, 21:9, 6:4-13; Korinčanom 1 15:39

Dejavnosti po vejah:
VV:
obisk ribogojnice; prebere se jim pravljico, ki vsebuje ribje like (npr. Mavrična ribica); na jedilniku so lahko večkrat ribe, na taboru si jih lahko sami spečejo; bans (npr. morski psi); pri razdelitvi v skupine se uporabi znak za ribo; izdelava mobilov, luske se potem nalepi na izrezano ribo; izdelava ribic iz gline, lahko tudi kot okrasek za na rutko (lahko med letom ali na taboru); izdelava mozaika; iz kartona se izreže ribo, na usta se ji pritrdi sponko za papir, nato se jih lovi z magnetom na vrvici – kdo jih več ujame v določenem času… (na tleh je lahko moder karton)

IV:
obisk ribogojnice; na jedilniku so lahko večkrat ribe, na taboru si jih lahko tudi sami pripravijo (čiščenje, pečenje); bans (npr. morski psi); pri razdelitvi v skupine se uporabi znak za ribo; izdelava mobilov, luske se potem nalepi na izrezane ribe; iz kartona se izreže večjo ribo, z olfanožem odstraniš sredino tako, da ti ostane samo še tanek rob kartona, na zadnjo stran nalepiš prosojen papir, na katerega potem lepiš luske – barven prosojen papir (izdelek se nalepi na steklo ali pa ga postaviš pred svečo); izdelava ribic iz gline, tudi kot okrasek za na rutko (med letom ali na taboru); izdelava mozaika

PP:
obisk ribogojnice; na jedilniku so lahko večkrat ribe, na taboru si jih lahko tudi sami pripravijo (čiščenje, pečenje); bans (npr. morski psi); origami; iz kartona se izreže večjo ribo, z olfanožem odstraniš sredino tako, da ti ostane samo še tanek rob kartona, na zadnjo stran nalepiš prosojen papir, na katerega potem lepiš luske – barven prosojen papir (izdelek se nalepi na steklo ali pa ga postaviš pred svečo); izdelava mozaika

Literatura:
Forty, Sandra: Simboli. Ljubljana: Mladinska knjiga, 2006, s. 113
Chevalier, J., Gheerbrant, A.: Slovar simbolov. Ljubljana: Mladinska knjiga, 1993, s. 509-510
http://www.religioustolerance.org/chr_symb.htm
http://www.nisbett.com/symbols/fish.htm
http://wikipedia.org/wki/Ichtius
http://www.eureka4you.com/fish/fishsymbol.htm
http://www.sl.wikipedia.org/wiki/Ihtis

KRIŽ

Krščanski križ je eden najpomembnejših simbolov krščanstva, saj sta v njem združena zgodovina odrešenja in Odrešenikovega trpljenja. Križ simbolizira križanega, Kristusa, Odrešenika, Besedo, drugo osebo Trojice. Je več kot le figura Jezusa Kristusa, identificira se z njegovo zgodbo, celo z njegovo osebo. Križ izraža tako Mesijevo trpljenje kot tudi njegovo navzočnost: kjer je križ, je tudi križani. V zemljo zasajeno podnožje križa označuje vero, ki počiva na globokih temeljih, zgornji krak križa pomeni upanje, ki s dviga v nebo; širina križa je usmiljenje, ki sega vse do sovražnikov; dolžina križa pomeni vztrajanje do konca. Križ s podobo Kristusa se imenuje razpelo, manjši so ponavadi postavljeni v prostoru, večji pa v pokrajini. Križ je tudi gib z roko.
Križ je postal pomembnejši simbol šele konec 3. st. V krščanski umetnosti se prvič pojavi na vatikanskem sarkofagu iz sredine 5. st., in sicer je bil to grški križ. Prizor križanja so začeli upodabljati šele od 7. st. dalje.
Grške in latinske cerkve so bile ponavadi načrtovane tako, da so v tlorisu imele obliko križa, grškega na Vzhodu in latinskega na Zahodu.

Latinski križ (crux ordinaria, pasijonski ali dolgi križ)
Tradicionalna oblika križa je imenovana latinski križ. Zgornji in stranska kraka imajo enako dolžino. Ko stoji na treh stopnicah, se imenuje kalvarijski ali sveti križ. Stopnice simbolizirajo tri krščanske lastnosti: vero, upanje in usmiljenje. Najstarejši znani primerek izvira iz Rima iz 4. st. Prazen križ nas spominja na vstajenje, razpelo pa na Kristusovo žrtev na križu.

Križ v obliki črke T ali Antonov križ
Prvotna oblika križa je imenovana tudi Tau križ, ker je imel obliko črke »tau« ali T. Kasneje so ga povezali s sv. Antonom, ki je bil križan na takem križu, in se zato tudi imenuje po njem Antonov križ.

Malteški križ
Malteški križ je bil od prve križarske vojne naprej simbol krščanskih vojakov. Še danes je simbol Malteškega viteškega reda. Osem konic predstavlja osem blaženosti.

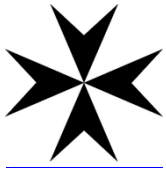

Jeruzalemski križ

Jeruzalemski križ je v osnovi grški križ s prečkami na koncu vsakega kraka ter z manjšim grškim križem v vsakem od štirih prostorov med krakoma. Domnevno si je tak križ izbral za svoj simbol Baldvin, ko so ga leta 1100 kronali za krščanskega kralja Jeruzalema. Po eni razlagi simbolizirajo križi pet Jezusovih ran, po drugi predstavlja veliki križ Jezusa, preostali štirje pa štiri evangelije.

Papeški križ

Ta križ je uradni emblem papeštva od 15. st. dalje in ga lahko uporablja samo papež (dvojni križ pripada kardinalu, enojni pa škofu). Tri prečke ponazarjajo tri področja, kjer ima papež oblast: cerkev, svet in nebesa.

Grški križ

Grški križ ima vse štiri krake enako dolge.

Andrejev križ

Andrejev križ (lat. *Crux decussata*) je poševni križ, na kakršnem so Rimljani 30. novembra leta 60 ali 62 usmrtili apostola sv. Andreja.

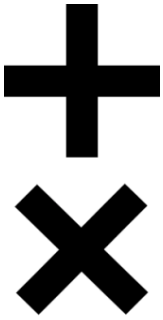

Petrov križ

Sv. Peter je bil križan na križu, obrnjenem na glavo, ker se ni čutil zadosti vrednega, da bi umrl na križu enake oblike kot Kristus. Zaradi tega je ta križ tudi simbol ponižnosti.

Ker so papeži nasledniki v. Petra, se ta križ velikokrat povezuje s papeštvom, upodobljen je npr. na papeževem prestolu in papeških grobnicah.

Keltski križ

Keltski križ ima v sečišču krog. Križi so starodavni, dovršeno okrašeni križi z rezbarijami v keltskem slogu prepletenega vozlanja. Izvirajo iz 10. st. Imenujejo jih tudi visoki križi.

Deteljasti križ

Križ, ki ima na koncih prečk okras v obliki trilistne detelje, je najobičajnejša oblika križa. Trije lističi detelje predstavljajo sv. Trojico.

<u>Dejavnosti po vejah:</u>

Simbol križa se v vseh vejah uporablja pred in po molitvi. Opozarjati jih je treba, še posebej VV, na pomembnost križa, saj se nekateri bolj nemarno križajo.

VV:

dobijo slike križev in jih morajo povezati z imenom; od doma prinesejo križe in se pogovori o tem, kakšnih oblik so, kako se šele razlikujejo oblike po svetu, če so že njihovi različni; izdelava križev iz gline, lahko kot obesek za na rutko; izdelava mozaika; na karton se lepi vžigalice v dveh kolonah, pri čemer so glavice obrnjene navzven (križ ima temno obrobo) ali navznoter (tanek temen križ v notranjosti)

IV:

dobijo slike križev, ki jih morajo povezati z imeni nato pa sledi njihova predstavitev; na taboru vsak posameznik ali pa vsak vod dobi nalogo, da čim lepše izdelajo križ za mašo; iz kartona se izreže večji križ, z olfanožem se odstrani sredino tako, da ti ostane samo še tanek rob kartona, na zadnjo stran se nalepi prosojen papir (izdelek se nalepi na steklo ali pa ga postaviš pred svečo); izdelava mozaika; na karton se lepi vžigalice v dveh kolonah, pri čemer so glavice obrnjene navzven (križ ima temno obrobo) ali navznoter (tanek temen križ v notranjosti)

PP:

predstavitev različnih oblik križa; puščava o pomembnosti križa za krščanstvo; pogovor o tem, kako so se različne oblike križev vpletle v vsakdanjo družbo (rdeči križ – oblika grškega križa, oblika malteškega križa za odlikovanja, Andrejev križ pred železniško progo, na zastavah (križ sv. Andreja na škotski zastavi…), križ kot modni dodatek…); iz kartona se izreže večji križ, z olfanožem se odstrani sredino tako, da ti ostane samo še tanek rob kartona, na zadnjo stran se nalepi prosojen papir (izdelek se nalepi na steklo ali pa ga postaviš pred svečo); izdelava mozaika

Literatura:

Forty, Sandra: Simboli. Ljubljana: Mladinska knjiga, 2006, s. 117-123
Chevalier, J., Gheerbrant, A.: Slovar simbolov. Ljubljana: Mladinska knjiga, 1993, s. 271-278

http://sl.wikipedia.org/wiki/križ
http://www.religioustolerance.org/chr_symb.htm
http://www.designboom.com/history/cross_2.html
http://www.religionfacts.com/christianity/symbols/cross.htm
http://en.wikipedia.org/wiki/Christian_cross
http://en.wikipedia.org/wiki/Category:Cross_symbols

ZAKRAMENTI

OPIS

Zakramenti so s čuti zaznavana, učinkovita znamenja milosti, ki jih je postavil Kristus ter jih izročil Cerkvi. Po njih se nam podeljuje božje življenje. So sad Kristusove odrešenjske daritve na križu. V obhajanju zakramentov poveličani Kristus z osebnim "dotikom" ozdravlja, posvečuje, hrani in daje skrivnostno vnaprej okušati večno življenje. Zakramentov je sedem: krst, birma, evharistija, pokora, bolniško maziljenje, sveti red in zakon.

Zakrament krsta

Krstiti pomeni "potopiti" v vodi. Je temelj krščanskega življenja. Pri krstu postanemo božji otroci, se osvobodimo izvirnega greha in vseh osebnih grehov ter postanemo svetišče Svetega Duha.Prejem krsta je za zveličanje potreben tistim, ki iamjo možnost prositi za ta zakrament.

Zakrament birme

Učinek birme je izlitje Svetega Duha kakor nekoč na binkošti, ki vtisne v dušo neizbrisno znamenje in podeli rast krstne milosti: globje zakorenini v božje sinovstvo, trdneje zedini s Kristusom in njegovo Cerkvijo, okrepi v duši darove Svetega Duha, podeli posebo moč, da bi pričevali za krščansko vero.

Zakrament Evharistije

To je najsvetejši zakrament, spomin Gospodove smrti in vstajenja. Je trajni zakrament, ki spremlja in zaznamuje kristjana na celotni življenski poti od otroštva do poslednje ure. Evharistija je znamenje edinosti, vez ljubezni, velikonočna gostija, v klateri se prejema Kristus, duša napoljnjuje z milostjo in daje poroštvo večnega življenja. Jezus jo je postavil na veliki četrtek.

Zakrament pokore in sprave

Novo življenje milosti , prejeto pri krstu, ni zatrlo slabotnosti človeške narave, tudi ne nagnjenja h grehu. Zato je Jezus (na velikonočni večer) ustanovil ta zakrament za spreobrnenje krščenih, ki so se z grehom oddaljili od njega.

Zakrament bolniškega maziljenja

Podeljuje posebno milost, ki bolnika zedinja s Kristusovim trpljenjem. Podari mu tolažbo, mir in pogum in tudi odpuščanje grehov, če se bolnik ni mogel spovedati. Maziljenje pripravlja bolnika na prehod v Očetovo hišo.

Zakrament svetega reda

Sveti red je zakrament, po katerem se poslanstvo, ki ga je Kristus izročil svojim apostolom, še naprej izvršuje v Cerkvi do konca časov. Ta zakrament podarja posebno izlitje Svetega Duha, ki posvečenega upodobi po Kristusu v njegovi trojni službi duhovnika, preroka in kralja. Zakrament svetega reda podeli neizbrisno duhovno znamenje ali pečat, zato ga ni mogoče ponoviti niti podeliti za omejen čas.

Zakrament svetega zakona

Zakrament zakona ustvari med zakoncema trajno in izključno vez. Bog sam zapečati privolitev zakoncev, zato sklenjeni in izvršeni zakon med krščenima ne more biti nikoli razvezan. Poleg tega ta zakrement zakoncema podeli potrebno milost, s katero si v zakonskem življenju in pri odgovornem sprejemanju in vzgoji otrok med seboj pomagata k svetosti.

UPORABA

Skavti "uporabljamo zkramente" pri vsaki sveti maši, saj so vsi zakrementi naravnani na evharistijo kot na svoj cilj.

PREDLOG DEJAVNOSTI

VV:

Imeli bi 7 delavnic za 7 zakramentov. Na vsaki delavnici lahko izdelujejo, usvarjajo, rišejo, uprizorijo igro, ... na temo zakrementa. Na koncu ali začetku vsake delavnice se pogovorimo o tem zakramentu.

IV:

Orientacija na kateri iščejo 7 točk za 7 zakramentov. Na vsaki toči dobijo nalogo, ki se nanaša na določeni zakrement, pred ali potem pa povemo,se pogovorimo o tem zakramentu. Primer: bolniško maziljenje-naredijo nosila za ranjenca, krst-vsak pove kako je bilo na njegovem skavtskem krstu...

PP:

Lahko podobno kot IV ali pa so lahko na srečanjih pri duhovnosti vsakič predstavimo in se pogovorimo o enem zakramentu(kaj pomeni, kaj nam pomeni, kako si ga predstavljamo, kaj je Jezus želel s tem pokazati)

VIRI in LITERATURA

http://www.skofljica.info/zupnija/zakramenti.htm

Katekizem katoliške cerkve: Kompendij / [izdala] Slovenska škofovska konferenca, Ljubljana: Družina, 2006

ODLOMKI SVETAGA PISMA: Mt 28,19; Jn 20, 22-23; Jk 5,14; Lk 22,14-20; Mr 10, 1-12;

VESOLJNI POTOP, MAVRICA, GOLOB(ICA) Z OLJČNO VEJICO

OPIS

Pripoved o vesoljnem potopu je simbolična pripoved o očiščenju sveta, kjer so se pogubili vsi tisti, ki so ostali gluhi za božja sporočila. Vsi pa, ki ubogajo Boga, pa so deležni zaveze z njim.Mavrica predstavlja večno veljavno zavezo, ki velja za vse rodove – Bog Noetu obljublja, da ne bo več poslal uničenja na zemljo. Bog torej daje človeku možnost za nov začetek, saj je človek tisti, ki z gremom zavezo vedno znova prekinja in razdira. Golobica s svojo belino, lepoto in nežnostjo simbolizira vse tisto, kar je v človeku nepokvarjenega. Prinaša ljubezen, mir in upanje in predstavlja svetega duha. Noetu je prinesla zeleno oljčno vejico, kar je pomenilo konec naravne katastrofe in spravo med bogom in človeštvom.

PREDLOG DEJAVNOSTI

Preberemo odlomek o vesoljnem potopu, za mlajše lahko pripovedujemo(malo skrajšamo). Skupaj z otroki skušamo ugotoviti, kaj simbolizira vesoljni potop, mavrica, golobica. Vsak potem sam pri sebi razmisli, pove ali nariše na plakat, kaj zanj v življenju predstavlja potop, mavrica in golob.

VIRI IN LITERATURA
www.rkc.si

ODLOMKI SVETEGA PISMA: 1Mz 7; 1Mz 8; 1Mz 9, 8-15

KRUH, PŠENIČNI KLAS, EVHARISTIJA, KELIH VINA, MONOGRAM

OPIS
Kruh je Jezusovo telo, ki se ja daroval in se daje za nas. Je tudi znamenje življenja. Kelih vina je Jezusova kri, ki se preliva za nas v odpuščanje grehov. Evharistija je daritev Kristusovega telesa in njegove krvi(več glej zakrament evharistije). Pšenični klas. Monogram .

UPORABA
S temi simboli se skavti srečujemo pri vsaki sveti maši.

PREDLOG DEJAVNOSTI
Ko imamo priložnost, lahko pred skavtsko mašo razložimo pomene simbolov, ki jih srečamo pri sveti maši, in na ta način skavtom približamo in osmislimo določene dele svete maše (na primer na taboru).

VIRI IN LITERATURA
Katekizem katoliške cerkve: Kompendij / [izdala] Slovenska škofovska konferenca, Ljubljana: Družina, 2006

ODLOMKI SVETEGA PISMA: Jn 6,35; Mt 26, 26-28; Mr 14, 22-24, Lk 22, 14-20

SVETO PISMO

Sveto pismo je zbirka knjig, ki so nastajale več kot tisoč let. Sestavljeno je iz dveh delov, Stare zaveze (svetopisemska besedila, ki so nastala pred Kristusom) in Nove zaveze (nova besedila, ki so nastala po Kristusu). Piscev je več in so le delno znani; številni so ostali anonimni. Izvirno besedilo imamo v treh jezikih: večji del Stare zaveze je napisan v hebrejščini, zelo majhen del v aramejščini, približno petina besedila pa je piana v grščini (deveterokanonične/apokrifne knjige). Nova zaveza je v celoti napisana v grščini. V tematskem in literarnem pogledu so knjige različne. Velik del Svetega pisma obsegajo zgodovinska poročila oziroma pripovedi, zastopana pa so tudi besedila pravne narave, preroški govori, modrostni izreki in razmišljanja, molitve, pesmi in pisma.
Sveto pismo je izjemno močno določalo zahodno krščansko bogoslužje in sploh kulturo vse do danes. Bistveno je vplival na razvoj latinskega in romanskih jezikov, bil je temelj svetopisemskih komentarjev latinskih cerkvenih očetov in vse do novejšega časa.
Na razvoj krščanstva in njegove kulture so odločilno vplivali Sveto pismo Nove zaveze in prevodi Stare zaveze. Septuaginta je najstarejši pisan prevod. Služil je piscem Nove zaveze, prevajalcem v druge jezike in številnim vzhodnim cerkvenim očetom, ki so pisali komentarje k svetopisemskim knjigam v grščini. V prvih krščanskih stoletjih se na Vzhodu poraja še vrsta prevodov Stare in Nove zaveze v razne druge jezike: v armenskega, etiopskega, gruzinskega, koptskega in sirskega. V vseh teh jezikih so pisali tudi komentarje; posebno veliko jih je v sirskem jeziku.
Prvi sledovi latinskih prevodov Svetega pisma segajo v drugo polovico 2. st.
od leta 1555 dalje so bili prevodi Svetega pisma glavna gonilna sila pri oblikovanju slovenskega knjižnega jezika (Jurij Dalmatin, Primož Trubar).

Uporaba v skavtske namene:
Za duhovne misli med srečanji in na taborih – za vse veje
Predlog dejavnosti po vejah:
VV:
za njih bo verjetno dovolj, če se z njim seznanijo, povemo jim glavne značilnosti (je zbirka knjig, nastajal več tisoč let, Nova, Stara zaveza…), preberemo in obdelamo kakšne lažje dele, ki jih lahko »prenesemo« v realno življenje
IV:
branje različnih odlomkov in nato delo po skupinah
PP:
prav tako branje različnih odlomkov in delo po skupinah, poskušajo najti sebe v teh odlomkih

Literatura:
Sveto pismo Stare in Nove zaveze (1997), slovenski standardni prevod iz izvirnih jezikov (DELO – Tiskarna, Ljubljana)

OKO V TRIKOTNIKU

Opis:

Oko v trikotniku je simbol svete trojice.
Sedanji papež je o tem zapisal: »Trikotnik je poskus, kako predstaviti skrivnost troedinosti enote. Človek želi s tem povedati, da se ta tridelnost spaja v eno samo resničnost in se trojni odnos ljubezni zliva v najvišjo enost. Simbol očesa je prastar in v celotni zgodovini religije najznačilnejša podoba spoznanja. Njegovo sporočilo je, da je Bog tisti, ki vidi, in človek ta, ki je opazovan, hkrati pa po Bogu tudi sam ta, ki vidi. Oko kot podobo razumemo pravilno, če ga razumemo kot izraz večne pozornosti, če mi pomeni: nikoli nisem prepuščen sam sebi, vedno je nekdo ob meni, ki me ima rad, ki me bo prestregel in nesel.« (kard. J. Ratzinger, Bog in svet, 72).
Popolno razumevanje svete trojice pa je umrljivemu bitju, za čas življenja, nedosegljivo.

Uporaba:

Tudi v stegu imamo tri veje, ki jih lahko primerjamo s sveto trojico - VV, IV in PP. Tukaj sem seveda izpustil še eno vejo – SKVO. Skupnost voditeljev odigra vlogo povezovanja VV, IV in PP v celoto – steg.
Dejavnosti za skavte: Nimam pametne ideje.

Viri:

Oddaja radia Vatikan (s. Darija Krhin), 22. 5. 2005

ŠOTOR

Opis:

Simbolika šotora je zelo odprta… Izvira iz čisto fizikalnega pomena šotora. Daje nam streho, a nas ne omejuje (kot npr. zidana hiša). Hitro ga postavimo, še hitreje podremo. Ščiti nas pred dežjem in vetrom, pred mrazom, a vse v zelo omejenem obsegu. Neko stalno domovanje (hiša) nas pred prej omenjenimi vplivi okolja lahko ščiti precej bolje, zato pa zahteva svojo ceno – omejeni smo na neko lokacijo. Šotor zato lahko simbolizira dom, lahko pa tudi brezdomstvo, popotništvo, nestanovitnost, svobodo. Lahko ga razumemo tudi kot simbol povezanosti z naravo. Ko vidimo postavljenih več šotorov skupaj, se spomnimo na skavte, tabornike… V tem primeru simbolizirajo skupnost, ki je povezana z naravo, skupnost, ki se trudi, če že ne koristiti naravi, ji vsaj ne škoditi.

Uporaba:

Šotore pri skavtih predvsem praktično uporabljamo na svojih taborih. V njih in okoli njih preživljamo naše tabore, spoznavamo, da smo le majhen delček stvarstva ter, da mi ne moremo preživeti brez narave, narava pa z lahkoto brez nas.

Viri: Luka Lampret (razmišljanje, 20. 6. 2006)

NARAVA BOŽJE STVARSTVO

Če takoj na začetku postavimo definicijo narave, se ta glasi: Narava je vsa snov in energija, še posebej v svoji osnovni obliki, neodvisni od človeškega vpliva. Naravo raziskujejo razne znanstvene vede in še posebej naravoslovje.

Skavti smo z naravo nerazdružljivo povezani in brez nje ne obstajamo. Na uradni skavtski spletni strani je definicija skavta, ki med drugim pravi, da je skavt tisti, ki:
... ima rad življenje v naravi in se trudi za ohranjanje narave;
... preživi kakšno noč v hotelu z milijon zvezdami in ob glasbi žab.
Na prav tej strani pa piše tudi, da skavti delamo in vzgajamo s pomočjo skavtske metode, ki med drugim vključuje:
dejavnosti na prostem, ker je narava naša mati.
To je le še en dokaz, da skavt biva, dela, ustvarja, se uči in igra v naravi in z naravo. Narava skrbi za skavta z vsemi svojimi darovi, zato je tudi skavt dolžan, da naravo varuje pred uničenjem, ki ga povzroča človek, ki se ne zaveda, da je vsaka smet, ki jo vrže v naravo kot greh, ki umaže dušo in vsak grob poseg v naravno okolje kot težka rana, ki povzroča naravi bolečino.

In kaj pravi šesti skavtski zakon? Pravi, da:
Skavt spoštuje naravo in vidi v njej božje delo.
Skavt vidi v naravi božje delo, božje stvarstvo. Po teoriji velikega poka je vesolje nastalo pred 11 – 20 miljardami let, planet zemlja pa pred 4,5 miljardami let, kar pomeni, da je minilo že kar veliko časa odkar je Bog ustvaril naravo. Od takrat se je razvijala, oblikovala in spreminjala. V naravo je Bog postavil človeka, ta se je odmaknil iz narave in si ustvaril svoj betonski svet, a skavt je ostal in ostaja tesno povezan z naravo, saj vidi v njej božje stvarstvo.

In če gremo prav na začetek skavtstva, k njegovemu ustanovitelju Baden Powell-u najdemo zapisano, da je že kot mlad fant s svojimi brati preživel veliko časa v naravi in narava je bil eden od temeljev na katerih je pozneje postavil skavtsko gibanje. B.P. je dobro poznal naravo, v njej je videl

božje delo in tudi umrl je v Afriki – kontinentu, ki ga je človek še najmanj spremenil in je tako še najbolj ohranil svojo naravno prvobitnost.

In kaj nam pravi sveto pismo o naravi? Pravi:
Ali vas ne uči že narava sama, da je za moškega nečastno, če si pusti dolge lase, 15 ženski pa v čast, če ima dolge lase. (1 Kor 11,14)
No potemtakem je še sreča, da so pri skavtih sami mladi fantje, ki si bodo svoje predolge lase ostrigli, preden jih narava postara v moške.

Pa še dve šali na temo narave:
TRIJE STRELI
Tabornika sta se med taborjenjem v naravi izgubila v gozdu. Pa je prvi rekel:
"Trikrat ustreli v zrak, da naju bodo slišali in našli!"
In res. Prvi trikrat ustreli v zrak, toda brez odziva.
"Poskusi ponovno! Še trikrat ustreli v zrak!"
"Ne morem, samo še eno puščico imam!"

OPONAŠANJE ŽIVALI
Gorski vodnik skupini pohodnikov razlaga življenje v naravi, v gorah. Opozori jih tudi na dve živali, ki ju lahko med pohodom srečajo, in sicer na kozoroga in gamsa. Končno se je odločil tudi, da jim pokaže kako se živali oglašata.
"Takole se oglašajo gamsi" je dejal, dal dva prsta v usta in zapiskal, "takole pa kozorogi" in zapiskal še enkrat.
"Me pa res zanima, kako si prednje tace vtaknejo v usta!" se oglasi ena od pohodnic (morda je bila celo blond).

VODA

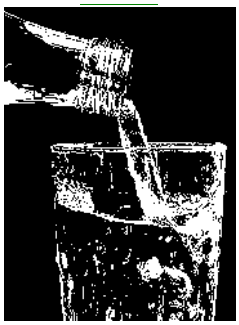

SSKJ: »voda -e tudi -e ž, tož. ed. v prislovni predložni zvezi tudi vodo (o)
1. naravna prozorna tekočina brez barve, vonja in okusa: vodahlapi, kaplja, teče, zmrzne; snov, ki vpija vodo; bistra, čista, kalna, motna voda; mrzla, topla voda; gladina vode; za vodo neprepustna plast; v vodi topna snov / jezerska, morska, rečna voda; ob izlivu reke v morje se mešata sladka in slana voda // ta tekočina, ki se uporablja v industriji, gospodinjstvu: voda vre; čistiti, črpati, greti, natakati vodo; piti vodo; sladkati, soliti vodo; zajemati vodo iz vodnjaka; kuhati na vodi, v vodi; potešiti žejo z vodo; razredčiti mleko z vodo; postana, sveža voda; voda za hlajenje motorja; voda za kuhanje, napajanje, pranje; kozarec,vedro vode; poraba vode; zbiralnik vode / odpadna voda iz gospodinjstev, industrijske dejavnosti, pomešana z odpadnimi snovmi; pitna voda; sanitarna, tehnološka voda / hruškova voda v kateri so se kuhale (suhe) hruške, …«

Opis:

Voda je osnovna dobrina, ki se je vse premalo zavedamo. Kako je pomembna za življenje posameznika in kako velika simbolika se v njej skriva. Voda je osnova življenja in smrti. Lahko umije, odžeja ali pa naredi velikansko škodo, povzroči smrt. Sveto pismo ta dvojni simbol zelo poudari. Že na začetku sveta je Božji duh vel nad vodami Bog je rekel: »Naj mrgole v vodah živa bitja in ptice naj letijo pod nebesnim obokom …« (1 Mz 1, 20–21)Zaradi greha je voda vesolnega potepa prinesla smrt in propad. Voda Rdečega morja je postala grob Egipčanov. Besneče vode hudournikov in naraslih potokov uničujejo in odnašajo vse kar jim je na poti. (primer (Mt 7, 27). Vodo so v zgodovini skoraj v vseh verstvih uporabljali v bogoslužju. Z vodo so se umivali pred bogoslužjem, da bi se dostojno srečali z božanstvom. umivanje simbolizira notranje očiščenje. Tudi Kristus je pri zadnji večerji apostolom umil noge, in to ne samo v znamenje ponižnosti in služenja ljudem, temveč tudi v znamenje notranje čistosti, ki je bila apostolom potrebna za obhajanje prve avharistične daritve. Pri krščanskih obredih vodo uporabljamo tako pri vstopu v cerkev, ko se z blagoslovljeno vodo pokrižamo, kot pri vseh blagoslovit nor. velikonočnih jedi, ljudi, objektov ipd.. Vodo duhovnik doda k vinu pred »skrivnostnim« povzdgovanjem, ko se vino in voda »spremenita« v Kristusovo kri. Z vodo tudi krščuemo, Janez je v jordanski vodi krstil Sina, Sveti Duh ga je mazilil in, ko je visel na križu, je ob enem s krvjo in njegove strani pritekla tudi voda.

Predlog dejavnosti:

- eko srečanja s poudarkom na varovanju vode
- eko tabori s poudarkom na varovanju voda
- vodne igre
- obred pridobitve skavtskega imena (potrebno je paziti, da obred ni preveč podoben krščanskemu obredu saj na ta način lahko nehote izvrednotimo prvotno simboliko Sv.krsta)
- ogled hidro elektrarne, čistilne naprave
- odkrivanje skrivnosti vodotokov (reke, jezera, potoki, mlakuže, morje, presihajoča jezera, hudourniki)
- aktivnosti tudi v dežju, skavt ne pozna slabega vremenena, le slabo opremo
- eksperimentiranje z vodo

Viri in literatura:

Svet Bogoslužnih znamenj (France Oražem, Ljubljana, 1985)
SSKJ

Odlomki svetega pisma:

1 Mz 1, 20–21; Mt 7, 27; Ps 51, 2.9; 2 Mz 40 12–15; Zah 13, 1; Ezk 36, 25–27, rim 6, 3–4

OBČESTVO

Razlaga:

Občestvo (skupnost) je združba živih bitij, ki si delijo isto bivalno okolje. Posamična živa bitja so lahko tako rastline ali živali, katerakoli vrsta, katerekoli velikosti.
Kar označuje skupnost je deljenje / izmenjava v raznih pogledih. V človeških skupnostih to pomeni: deljenje/izmenjava želja, prepričanja, virov, lastnosti, potreb, tveganj oziroma seštevek

teh ali drugih pogojev, ki so lahko prisotni ali vplivajo na stopnjo mešanja te mešanice, toda nujni razlog, ki poganja vse te posmeznike v določeni skupnosti je , da imajo nekaj skupnega. To drži celo v bioloških skupnostih.

Pojavljanje pri skavtih:
Po skavtski metodi je skupnost/občestvo eden gradnikov skavtstva, ki se pojavlja v vseh vejah. Po starostnih vejah se s staranjem, njen pomen za posameznega skavta malo zmanjšuje. Pri VV je občestvo skupnost, pri IV četa in pri PP klan oziroma noviciat.

Predlogi dejavnosti:

Za vse veje:
Igre zaupanja
- nekdo z zavezanimi očmi je sredi kroga, in se prepusti krogu, sestavljenemu iz preostalih članov skupine, ki si ga podaja; ta oseba pada in ga preostali lovijo; skupina si zaveže oči in jih vodi eden, ki nima zavezanih oči; Postavljanje človeških piramid in stolpov.

Gordijski vozel
- reševanje prepleta sklenjenih človeških rok, ki smo jih naključno miže sklenili v verigo.

VV: Telefonček
IV: Preživetje v naravi
PP: Izziv za skupino (tako kot imajo v adrenalinskih parkih, ko skupina premaguje razne ovire in opravlja različne naloge, ki jih lahko opravi/premaga le s sodelovanjem vseh)

OGENJ

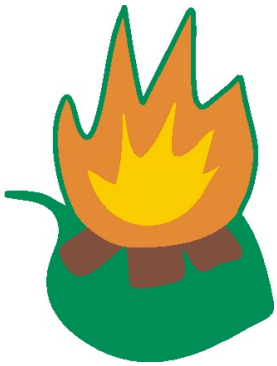

Opis:
Ogenj je pojav gorenja, ki ga spremljajo izrazita vročina in svetloba v obliki sija ali plemena. Ogenj je lahko uporaben za ogrevanje, razsvetljavo v ognjiščih, pečeh, ali pa je uničevalen nekontroliran pojav v obliki požarov v naravi, v objektih, vozilih.

Pojavljanje pri skavtih:
Taborni ogenj, ki je najpogostejša in najbolj zaželena oblika ognja pri skavtih se običajno prižiga na poletnih taborjenjih in priložnostnih izhodih. Brez ustreznih varnostnih ukrepov in osnovnega znanja je težko postaviti in zagotoviti ognjevarno ognjišče. Ogenj skavti koristimo za pripravo hrane in razsvetljavo ob tabornih večerih, kjer se poje, igra, pogovarja; pri IV se ohranja po končanem večeru tudi stražni ogenj.

PEPEL: Sam ustanovitelj skavtov, Robert Baden-Powell, je utemeljil tradicijo, da se pepel iz tabornega ognja pravkar končanega taborjenja shrani in se ga prinese na naslednjo dejavnost

(taborjenje), kjer se zmeša stari pepel z novim kot simbol prijateljstva in skavtskega duha. Pepel se tudi podarja drugim skupinam, kar utrjuje skavte kot skupno enotno družino.

Dejavnosti:
Skavti: vsak skupni dogodek stega ali večih skupin, bi moralo vsebovati postavljanje in prižiganje ognja. Posebej taborni ogenj je izredno pomemben element skavtske tradicije.
VV: seznanjanje z ognjem; prvi taborni ogenj na VV taboru
IV: veščine kurjenja ognjev in postavljanje le-teh; večeri ob tabornem ognju (s prepevanjem, pripovedovanjem zgodb kot ohranjanjem tradicije)
PP: hoja po žerjavici (brez new age navlake); ohranjanje tabornega ognja na potovalnem taboru

Viri: wikipedia, tradicija, scouting for boys

LEP SKAVTSKI POZDRAV!

Simbol našega stega – Grosupelje 1. Ogenjček na Topolovem listu po katerem drevesu nosi naš steg ime. Ogenjček je v barvah našega stega, rumena in oranžna. Oranžna simbolizira sončni vzhod in zahod, rumena sonce čez dan. Oboje pa Božjo bližino in povezanost.

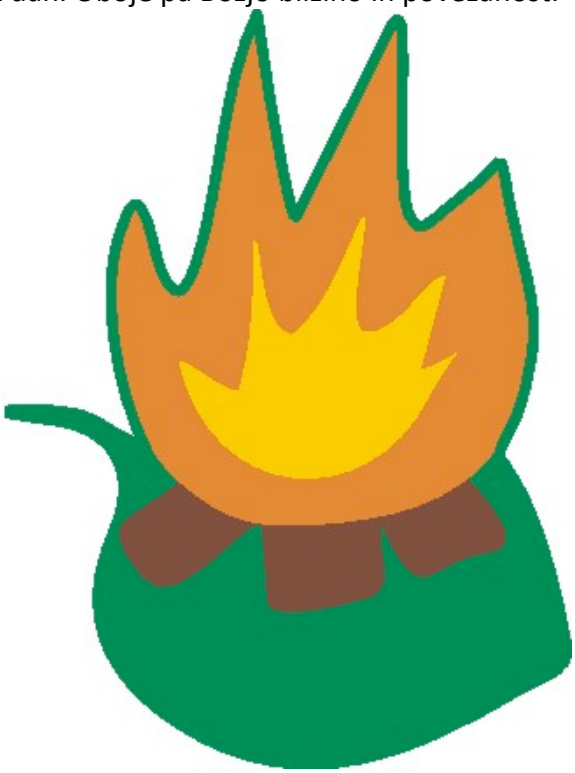

Geslo našega SKVO: